

Śpiew ocalenia – Michał Bajor

Spojrzałam słońcu w oczy płowe
Do bólu mnie olśniło
Odjęła mi człowieczą mowę
Okrutna życia miłość
Milczenie - stukamiennym murem
Od światła dzieli ciemność
Podziel się ze mną swoim bólem
Podziel się ze mną

Taka jest wieczna rzeczy kolej
Od śmierci chroni pieśń
Wszystko co piękne musi boleć
Chociaż tak trudno to znieść
Kwiat podeptany podnieść najczulej
Tęsknotą niedaremna
Podziel się ze mną swoim bólem
Podziel się ze mną
Dwie dłonie - dziesięcioro palcy
Splecionych przeciw nienawiści
Radości nie dla wszystkich wystarczy
Bólu wystarczy dla wszystkich
I będzie na tej ziemi święto
I będzie wesele
Podziel się ze mną swoim bólem
A ja się z tobą swoim podzielę

Taka jest wieczna rzeczy kolej
Od śmierci chroni pieśń
Wszystko co dobre musi boleć
Chociaż tak trudno to znieść
Umarłej róży skrzepłą purpurę
Podnieść,
Ocalić

Podziel się z nami swoim bólem
Podziel się z nami

Taka jest wieczna rzeczy kolej
Od śmierci chroni pieśń
Wszystko co piękne musi boleć
Chociaż tak trudno to znieść

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych